

Krav, det Offentlige stiller som Betingelse. De Kasser, der modtage Tilbudet og findes at opfylde Betingelserne, ere de „anerkjendte Sygekasser“ og nyde de Fordele, som Anerkjendelsen medfører.

Forsaauidt disse Grundtræet i Lovforslagets Plan ere nødvendige Konsekventer af Udgangspunktet, følger det af sig selv, at Udvalget, der slutter sig til Principet, ogsaa godkjender disse. Derimod har Udvalget troet ved Planens Udførelse i det Enkelte at burde foreslaa nogle Ændringer. Overligere Ændringer have forskjellige Mindretal af Udvalget foreslaaet. Medens vi forbeholde os ved Lovforslagets enkelte Paragrafer at gaa nærmere ind paa disse Forslag, skulle vi her blot fremsætte nogle almindelige Bemærkninger om de vigtigste Forslags Tenders.

En Række af Ændringsforslag har til Diemed at stille de anerkjendte Sygekasser noget friere med Hensyn til Ordningen af deres indre Forhold, end Lovforslaget har troet at kunne indrømme. Medens det nemlig fuldt ud maa bifalbes, at Anerkjendelsen bindes til den Betingelse, at Kasserens Ydelser naae en saadan Høide, som Formaalet kræver, og medens det ligeledes maa erkjendes, at Sikkerheden for Kasserens Evne til virkelig at yde, hvad de skulle, kræver visse Grændser for deres Frihed til at ordne sig efter Godtbefindende, har der dog været forskellige Punkter, hvor det har forekommet Udvalget, at Lovforslaget i disse Retninger er gaaet videre end nødvendigt. Det er paa saadanne Punkter, at man har villet give større Frihed, idet det formentlig er i Institutionens Interesse, at Kasserne ikke undergives større Frihedsindskrænkninger, end Formaalet afgjørende kræver.

Hvad dernæst angaar den Støtte og Hjælp af det Offentlige, der tilsiges de anerkjendte Sygekasser, har Udvalget ment navnlig at burde anbefale Fravigelse fra Regeringsforslaget ved med Kommissionen at indrømme den Hjælp som bestaar i Udgang til Indlæggelse for nedsat Betaling i offentlige Sygehuse. Med Hensyn dernæst til det pekuniære Tilskud har hele Udvalget troet at burde foreslaa en noget anden Beregning af dettes Størrelse end Lovforslaget. Man har særlig herved havt mindre Landhygekassers Tarv for Die. Et Mindretal har tillige ment, at dette Tilskud for bestandig og ikke blot, som Lovforslaget vil, i en vis Overgangsperiode burde bæres af Statskassen.

Naar de Ubemidlede Sygdomsforfæring søges realiseret ved Benyttelsen af de forskellige, af hinanden uafhængige, frivillige

Sygekasser, er dermed forbunden den Mislighed, at Personer uden Skyld kunne blive saa uheldig stillede, at de miste Medlemsret i en anerkjendt Kasse, uden at have alle Betingelserne for at kunne indtræde i en anden. Naar denne Mislighed ikke er forebygget ved en frivillig Sammenflutning mellem flere Kasser, bliver Spørgsmaalet, hvorledes et saa utilfredsstillende Resultat kan undgaaes, at Personer i slige Tilfælde staa uden Mulighed af at kunne opnaae Sygdomsforfæring, skjøndt Kasserne ere forhaanden. Lovforslaget har søgt at komme ud over denne Vanskelighed ved Bestemmelsen i § 6, der paalægger Kasserne i slige Tilfælde den Pligt, at optage de Paagjældende som Medlemmer udenfor de sædvanlige Betingelser. Mod denne Ordning er der fra bestaaende Sygekassers Side gjort Indvendinger, som hele Udvalget tillægger megen Betydning. Udvalget har imidlertid fundet, at det vilde gjøre et altfor stort Staar i Formaalet, om man vilde lade de Tilfælde, som § 6 har for Die, gaae uændsede. Vi have derfor bragt en anden Ordning i Forslag, som formentlig fjerner de væsentligste Betæneligheder fra Sygekassernes Side, medens dog det Maal regelmæssig vil naaes, at de omhandlede Personer ikke sættes udenfor. Et Mindretal har i saa Henseende troet at kunne gaa noget videre end Flertallet.

Hvad Udvalget iøvrigt har at bemærke om Lovforslagets enkelte Bestemmelser og Ændringsforslagene til det, knytte vi til en Gjennemgang af Lovforslagets enkelte Afsnit og Paragrafer.

Af Lovforslagets første Afsnit (§§ 1—3) er det ved

§ 1

blevet anset for hensigtsmæssigt udtrykkelig at udtale, at anerkjendte Sygekasser kunne optage saakaldte Væresmedlemmer, som yde Bidrag uden at erholde Ret til Hjælp af Kassen. Lovforslaget tier herom; overalt, hvor der tales om Medlemmer, tænker den alene paa nydende Medlemmer. Det har imidlertid sikkert ikke været Mening, at udelukke Kasserne fra at optage Væresmedlemmer, af hvis Bidrag mange Kasser have et ikke ringe Indtægt, og hvortil der vel ogsaa blandt Andet er sigtet i Forslagets § 8, naar der tales om „Kassernes øvrige ordinære Indtægter“ ved Siden af de nydende Medlemmers Bidrag. Men naar den Ret til at optage Væresmedlemmer udtrykkelig skal hjemles, er det nødvendigt samtidig at udtale, at Lovens forskellige Bestemmelser